

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1989. június 12.)

a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről

(89/391/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 118a. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően kidolgozott javaslatára ⁽¹⁾,

az Európai Parlamenttel együttműködve ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés 118a. cikke előírja, hogy a Tanács irányelvek útján minimumkövetelményeket fogadjon el azért, hogy különösen a munkakörnyezet tekintetében, javításokat ösztönözzön a munkavállalók munkahelyi biztonsága és egészsége védelmének magasabb szintű biztosítása érdekében;

mivel ez az irányelv nem indokolja az egyes tagállamokban már elért védelmi szintek csökkentését, a Szerződés értelmében a tagállamok kötelesek e téren a feltételek javításának ösztönzésére és a feltételek harmonizálására az elért javítások fenntartása mellett;

mivel ismeretes, hogy a munkavállalók a munkahelyen veszélyes környezeti tényezők következményeinek lehetnek kitéve munkaképes életkorukban;

mivel a Szerződés 118a. cikke értelmében ezekben az irányelvekben kerülni kell az olyan közigazgatási, pénzügyi és jogi korlátozások előírását, amelyek gátolnák a kis- és középvállalkozások alapítását és fejlődését;

mivel a Bizottság a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi programjáról szóló közleményében ⁽⁴⁾ olyan irányelvek elfogadását írja elő, amelyek célja a munkavállalók biztonságának és egészségvédelmének biztosítása;

mivel a munkahelyi biztonságról, higiénáról és egészségvédelemről szóló 1987. december 21-i állásfoglalásában ⁽⁵⁾ a Tanács tudomásul vette a Bizottságnak azt a szándékát, hogy a közeljövőben a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének megszervezéséről szóló irányelvet nyújt be a Tanácsnak;

mivel 1988 februárjában az Európai Parlament négy állásfoglalást fogadott el a belső piacról és a munkavállalók védelméről szóló vitát követően; mivel ezek az állásfoglalások kimondottan felkérték a Bizottságot olyan keretirányelv kidolgozására, amely a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel kapcsolatos minden kockázatra kiterjedő sajátosabb irányelvek alapjául szolgál;

mivel a tagállamok felelőssége saját területükön a munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának ösztönzése; mivel a munkavállalók munkahelyi egészségének és biztonságának védelme érdekében hozott intézkedések egyes esetekben a munkavállalókkal egy háztartásban élő személyek egészségének és, lehetőség szerint, biztonságának megőrzésében is segítenek;

⁽¹⁾ HL C 141., 1988.5.30., 1. o.

⁽²⁾ HL C 326., 1988.12.19., 102. o., és HL C 158., 1989.6.26.

⁽³⁾ HL C 175., 1988.7.4., 22. o.

⁽⁴⁾ HL C 28., 1988.2.3., 3. o.

⁽⁵⁾ HL C 28., 1988.2.3., 1. o.

mivel a tagállamok munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó jogszabályai jelentősen eltérnek egymástól, és ezeket javítani kell; mivel az ilyen tárgyú, gyakran műszaki előírásokat, illetve önszabályozó normákat tartalmazó nemzeti rendelkezések különböző biztonság- és egészségvédelmi szinteket eredményezhetnek, és versenylőnyt teremthetnek a biztonság és az egészség rovására;

mivel a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések előfordulása még mindig túl gyakori; mivel késelem nélkül megelőző intézkedéseket kell bevezetni vagy azokat javítani kell a munkavállalók biztonságának és egészségének védelmére és a magasabb szintű védelem biztosítására;

mivel a magasabb szintű védelem biztosítása érdekében a munkavállalókat, illetve képviselőiket tájékoztatni kell a biztonságu-
kat és egészségüket fenyegető veszélyekről és ezeknek a kockázatoknak a csökkentésére vagy elhárítására szolgáló intézkedésekről; mivel nekik is abban a helyzetben kell lenniük, hogy a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően kiegyensúlyozott részvétellel hozzájárulhassanak a szükséges védintézkedések végrehajtásának a vizsgálatához;

mivel a megfelelő eljárások és eszközök révén a nemzeti jogszabályok, illetve gyakorlat szerint ki kell alakítani a munkahelyi biztonságról és egészségvédelemről szóló tájékoztatást, párbeszédet és kiegyensúlyozott részvételt a munkáltatók és munkavállalók, illetve képviselőik között;

mivel a munkavállalók munkahelyi biztonságának, higiéniájának és egészségvédelmének fejlesztése olyan cél, amelyet nem szabad tisztán gazdasági megfontolásoknak alárendelni;

mivel a munkáltatókat kötelezni kell arra, hogy tájékozódjanak a munkahelyek tervezésével kapcsolatos legfrissebb technológiai fejlesztésekről és tudományos felfedezésekről, számolva az ezzel járó veszélyekkel a vállalkozásaikban, és hogy ennek megfelelően tájékoztassák a munkavállalóknak az ezen irányelv értelmében részvételi jogokat gyakorló képviselőit úgy, hogy a munkavállalók egészségének és biztonságának magasabb szintű védelmét biztosítani tudják;

mivel ennek az irányelvnek az intézkedéseit a szigorúbb jelenlegi és jövőbeni közösségi rendelkezések sérelme nélkül alkalmazni kell minden kockázatra, és különösen azokra a kockázatokra, amelyek a legutóbb a 88/642/EGK ⁽¹⁾ irányelvvel módosított 80/1107/EGK irányelv ⁽²⁾ által érintett vegyi, fizikai és biológiai anyagok munkahelyi használatából fakadnak;

mivel a 74/325/EGK ⁽³⁾ határozat szerint a Bizottság konzultál a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottsággal az e területre vonatkozó javaslatok kidolgozásáról;

mivel egy, a tagállamok által jelölt tagokból álló bizottságot kell létrehozni, hogy az segítsen a Bizottságnak az ezen irányelvben előírt egyedi irányelvek technikai kiigazításainak elkészítésében,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az irányelv célja

(1) Ennek az irányelvnek a célja munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetése.

(2) E célból az irányelv a foglalkozási kockázatok megelőzését, a biztonság és az egészség védelmét, a kockázati és baleseti tényezők kiküszöbölését, a munkavállalók és képviselőik nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelő tájékoztatását, a velük folytatott konzultációt, kiegyensúlyozott részvételüket és oktatásukat érintő általános elveket, továbbá általános iránymutatásokat tartalmaz az említett elvek végrehajtására.

(3) Ez az irányelv nem érinti az olyan meglévő vagy jövőbeni nemzeti és közösségi rendelkezéseket, amelyek kedvezőbbek a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének védelme szempontjából.

2. cikk

Az irányelv alkalmazási köre

(1) Ez az irányelv minden kö-és magán tevékenységi ágazatra alkalmazandó (ipari, mezőgazdasági, kereskedelmi, közigazgatási, szolgáltatási, oktatási, kulturális, szabadidős stb.)

(2) Ez az irányelv nem alkalmazható ott, ahol az egyes különleges közszolgálati tevékenységekre – mint amilyen a fegyveres erők vagy a rendőrség – vagy a polgári védelmi szolgálatok egyes különleges tevékenységeire jellemző sajátosságok szükségszerűen ellentétben állnak vele.

Ebben az esetben a munkavállalók biztonságát és egészségvédelmét a lehető legmesszebbmenőkig biztosítani kell ezen irányelv céljainak figyelembevételével.

⁽¹⁾ HL L 327., 1980.12.3., 8. o.

⁽²⁾ HL L 356., 1988.12.24., 74. o.

⁽³⁾ HL L 185., 1974.7.9., 15. o.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) munkavállaló: a munkáltató által alkalmazott személy, beleértve a gyakornokokat és szakképző iskolai tanulmányokat folytató tanulókat, de nem beleértve a háztartási alkalmazottakat;
- b) munkáltató: az a természetes vagy jogi személy, akivel a munkavállaló munkaviszonyban áll, és aki felelős a vállalkozásért, illetve telephelyért;
- c) a munkavállalók biztonságával és egészségével kapcsolatos különleges feladatot ellátó képviselő: a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően a munkavállalók képviselőjére megválasztott, kiválasztott vagy kijelölt személy, ahol problémák merülnek fel a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének védelmével kapcsolatban;
- d) megelőzés: minden lépés vagy intézkedés, amelyet a tevékenység egyes szakaszaiban a foglalkozási kockázatok megelőzésére vagy csökkentésére tesznek meg vagy terveznek a vállalkozásban.

4. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a munkáltatókat, a munkavállalókat és a munkavállalók képviselőit az ezen irányelv végrehajtásához szükséges jogszabályoknak vessék alá.

(2) A tagállamok különösen megfelelő ellenőrzést és felügyeletet biztosítanak.

II. SZAKASZ

A MUNKÁLTATÓ KÖTELEZETTSÉGEI

5. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A munkáltató kötelezettsége a munkavállalók biztonságának és egészségvédelmének biztosítása minden, a munkával kapcsolatos szempontból.
- (2) Ha a 7. cikk (3) bekezdése szerint a munkáltató külső szakértőket (személyeket vagy szervezeteket) vesz igénybe, ez nem mentesíti az e téren fennálló felelőssége alól.
- (3) A munkavállalóknak a munkahelyi biztonság és egészségvédelem terén fennálló kötelezettségei nem érintik a munkáltató felelősségének elvét.
- (4) Ez az irányelv nem korlátozza a tagállamoknak azt a választási lehetőségét, hogy a munkáltatók olyan tényekkel kapcsolatos

felelősségének kizárását vagy korlátozását írják elő, amelyek bekövetkezése a munkáltató által nem befolyásolható, szokatlan és előre nem látható körülményeknek vagy olyan kivételes eseményeknek tulajdoníthatók, amelyek következményeit kellő gondossággal sem lehetett volna elhárítani.

A tagállamok nincsenek az első albekezdésben említett választási lehetőség előírására kötelezve.

6. cikk

A munkáltató általános kötelezettségei

(1) Kötelezettségeivel összefüggésben a munkáltató minden szükséges intézkedést megtesz a munkavállalók biztonságának és egészségének védelmében, beleértve a foglalkozási kockázatok megelőzését, a tájékoztatást és oktatást, valamint a szükséges szervezés és az eszközök biztosítását.

A munkáltató készen kell, hogy álljon arra, hogy a változó körülményeket figyelembe véve módosítsa ezeket az intézkedéseket, és hogy a fennálló helyzet javítására törekedjen.

(2) A munkáltató az (1) bekezdés első albekezdésében említett intézkedéseket az alábbi általános megelőzési elvek alapján hajtja végre:

- a) kockázatok elkerülése;
 - b) az elkerülhetetlen kockázatok értékelése;
 - c) a kockázati források kiküszöbölése;
 - d) a munkának az egyénhez való igazítása, főleg a munkahely kialakítását, a munkaeszköz, valamint a munka- és a gyártási módszerek kiválasztását illetően, különösen az egyhangú munka és az előre meghatározott ütem szerint végzett munka visszaszorítására, és azok egészségre gyakorolt hatásának a csökkentésére;
 - e) a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítás;
 - f) a veszélyes tényezőknek nem, vagy kevésbé veszéllyel való helyettesítése;
 - g) koherens, átfogó megelőzési politika kialakítása, amely érinti a technológiát, a munkaszervezést, a munkakörülményeket, a szociális kapcsolatokat és a munkakörnyezettel kapcsolatos tényezők hatását;
 - h) csoportos védintézkedések előnyben részesítése az egyéni védintézkedésekkel szemben;
 - i) megfelelő utasítások adása a munkavállalóknak.
- (3) Az irányelv egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a munkáltató, figyelembe véve a vállalkozás, illetve telephely tevékenységének jellegét,
- a) értékeli a munkavállalók biztonságát és egészségét érintő kockázatokat, többek között a munkaeszköz, valamint a használt vegyi anyagok vagy készítmények kiválasztásánál és a munkahely felszerelésénél.

Az értékelést követően és szükség szerint a munkáltató által végrehajtott megelőző intézkedéseknek és alkalmazott munka- és gyártási módszereknek

- biztosítaniuk kell a munkavállalóknak biztosított védelmi szint javítását a biztonságra és egészségvédelemre tekintettel;
 - azokat a hierarchia minden szintjén integrálni kell a vállalkozás, illetve az intézmény minden tevékenységébe;
- b) figyelembe veszi a munkavállaló képességeit az egészség és biztonság tekintetében, ha a munkavállalóra feladatokat bíz;
- c) biztosítja, hogy konzultációra kerüljön sor a munkavállalókkal, illetve képviselőikkel az új technológiák tervezéséről és bevezetéséről, a munkaeszközök kiválasztásának, a munkafeltételek kialakításának és a munkakörnyezet hatásának a munkavállalók biztonságát és egészségét érintő következményeire tekintettel;
- d) megfelelő lépéseket tesz annak biztosítására, hogy csak a megfelelő utasításokkal ellátott munkavállalók juthassanak be olyan területekre, ahol súlyos és különleges veszély áll fenn.

(4) Az irányelv egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, ha több vállalkozás található egy munkahelyen, a munkáltatók együttműködnek a biztonságra, egészségvédelemre és higiéniaira vonatkozó rendelkezések végrehajtásában, és – a tevékenységek jellegét figyelembe véve – összehangolják cselekvésüket a foglalkozási kockázatok elleni védelem és azok megelőzése érdekében, és tájékoztatják egymást és saját munkavállalóikat, illetve munkavállalók képviselőit ezekről a kockázatokról.

(5) A munkahelyi biztonsággal, higiéniával és egészségvédelemmel kapcsolatos intézkedések költségei semmilyen körülmények között nem terhelhetik a munkavállalókat.

7. cikk

Védő és megelőző szolgáltatások

(1) Az 5. és 6. cikkben említett kötelezettségek sérelme nélkül a munkáltató egy vagy több munkavállalót kijelöl arra, hogy azok a vállalkozás, illetve a telephely számára a foglalkozási kockázatok elleni védelemmel és azok megelőzésével kapcsolatos tevékenységeket elvégezzék.

(2) A foglalkozási kockázatok elleni védelemmel és azok megelőzésével kapcsolatos tevékenységük miatt a kijelölt munkavállalókat semmilyen hátrány nem érheti.

A kijelölt munkavállalóknak elegendő időt kell hagyni arra, hogy teljesíthessék az ebből az irányelvből fakadó kötelezettségeiket.

(3) Ha az ilyen védelmi és megelőző intézkedéseket megfelelően képzett személyzet hiányában nem lehet megszervezni a vállalkozásban, illetve a telephelyen, a munkáltató külső szakértőket (szolgáltatásokat vagy személyeket) vesz igénybe.

(4) Ha a munkáltató ilyen szolgáltatásokat vagy személyeket vesz igénybe, tájékoztatja őket azokról a tényezőkről, amelyekről tudott, hogy azok érintik, vagy vélhetően érintik a munkavállalók biztonságát és egészségét, valamint ezen szolgáltatásoknak és személyeknek hozzá kell férniük a 10. cikk (2) bekezdésében említett információhoz.

(5) Minden esetben:

- a kijelölt munkavállalóknak rendelkezniük kell a szükséges képességekkel és a szükséges eszközökkel;
- az igénybe vett külső szolgáltatásoknak vagy személyeknek rendelkezniük kell a szükséges adottságokkal és a szükséges személyi és szakmai eszközökkel, és
- a kijelölt munkavállalók és az igénybe vett külső szolgálatok vagy személyek számának megfelelőnek kell lennie

ahhoz, hogy a véd- és megelőző intézkedések szervezését el tudják látni, figyelembe véve a vállalkozás, illetve a telephely méretét, valamint azokat a veszélyeket, amelyeknek a munkavállalók ki vannak téve, illetve az ilyen veszélyek eloszlását a teljes vállalkozásban, illetve telephelyen.

(6) Az e cikk tárgyát képező, egészséget és biztonságot érintő kockázatok elleni védelem és a kockázatok megelőzése egy vagy több munkavállaló, egy szolgálat, vagy külön szolgálatok feladata akár a vállalkozáson, illetve telephelyen belül, akár azon kívül.

A munkavállaló(k)nak, illetve szolgálat(ok)nak szükség esetén együtt kell dolgozniuk.

(7) A tagállamok a tevékenységek jellegének és a vállalkozások méretének figyelembevételével meghatározhatják a vállalkozásoknak azokat a típusait, amelyekben a munkáltató, amennyiben megfelelő képzettséggel rendelkezik, saját maga vállalhatja az (1) bekezdésben említett feladatok ellátását.

(8) A tagállamok meghatározzák az (5) bekezdésben említett szükséges képességeket és adottságokat.

A tagállamok meghatározhatják az (5) bekezdésben említett megfelelő számot.

8. cikk

Elsősegély, tűzoltás, és a munkavállalók evakuálása, súlyos és közvetlen veszély

(1) A munkáltató

- megteszi az elsősegélyhez, a tűzoltáshoz és a munkavállalók evakuálásához szükséges, a tevékenységek jellegéhez és a

vállalkozás, illetve a telephely méretéhez igazított, és más jelen lévő személyeket figyelembe vevő intézkedéseket;

- kialakítja a szükséges kapcsolatokat a külső szolgáltatókkal, különösen az elsősegélyt, a sürgősségi orvosi ellátást, a mentési munkát és a tűzoltást illetően.

(2) Az (1) bekezdés szerint a munkáltató többek között az elsősegélyre, a tűzoltásra és a munkavállalók evakuálására kijelöli azokat a munkavállalókat, akik az ilyen intézkedéseket végrehajtják.

Az ilyen munkavállalók számának, oktatásának, és a rendelkezésükre álló eszközöknek megfelelőeknek kell lenniük, figyelembe véve a vállalkozás, illetve a telephely méretét, valamint azok különleges veszélyeit.

(3) A munkáltató

- a) a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja a súlyos vagy közvetlen veszélynek kitett vagy esetlegesen kitett munkavállalókat a fennálló kockázatról, valamint a védelem tekintetében tett vagy teendő lépésekről;
- b) intézkedik és utasításokat ad annak érdekében, hogy a munkavállalók súlyos, közvetlen és elháríthatatlan veszély esetén abbahagyhassák a munkát, illetve azonnal elhagyhassák a munkahelyet, és biztonságos helyre távozhassanak;
- c) a kellően indokolt esetek kivételével tartózkodik attól, hogy a munkavállalókat a munka folytatására kérje olyan helyzetben, amelyben még mindig súlyos és közvetlen veszély áll fenn.

(4) Azokat a munkavállalókat, akik súlyos, közvetlen és elháríthatatlan veszély esetén a munkavégzés helyét, illetve a veszélyes területet elhagyják, emiatt semmilyen hátrány nem érheti, és számukra védelmet kell biztosítani minden káros és indokolatlan következménytől a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően.

(5) A munkáltató gondoskodik arról, hogy minden munkavállaló képes legyen – tudása és a rendelkezésére álló műszaki eszközök figyelembevételével – arra, hogy a saját, illetve más személyek biztonságát érintő súlyos és közvetlen veszély esetén, és ha az illetékes közvetlen felettes nem elérhető, megtegye a szükséges lépéseket az ilyen veszély következményeinek elhárítására.

Tettük semmilyen hátrányos következménnyel nem jár, kivéve ha meggondolatlanul vagy súlyos gondatlansággal jártak el.

9. cikk

A munkáltatók különböző kötelezettségei

(1) A munkáltató

- a) rendelkezik a munkahelyi biztonságot és egészséget fenyegető kockázatokkal kapcsolatos értékeléssel, beleértve azokat a kockázatokat, amelyek a különleges kockázatoknak kitett munkavállalók csoportját érintik;

- b) dönt a megteendő védintézkedésekről, és szükség esetén a használandó védőeszközről;

- c) vezeti az olyan foglalkozási balesetek listáját, amelyek eredményeként a munkavállalók több mint három munkanapon át nem voltak munkaképesek;

- d) a felelős hatóságok számára és a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően jelentéseket készít a munkavállalói által elszenvedett munkahelyi balesetekről.

(2) A tagállamok a tevékenységek jellegének és a vállalkozás méretének figyelembevételével meghatározzák azokat a kötelezettségeket, amelyeket a különféle típusú vállalkozásoknak kell teljesíteniük az (1) bekezdés a) és b) pontjában előírt dokumentumok elkészítése tekintetében és az (1) bekezdés c) és d) pontjában előírt dokumentumok készítésekor.

10. cikk

A munkavállalók tájékoztatása

(1) A munkáltató megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy a munkavállalók, illetve a vállalkozáson, illetve a telephelyen belüli képviselők a vállalkozás, illetve a telephely méreteit esetlegesen figyelembe vevő nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően, minden fontos információt megkapjanak:

- a) általában a vállalkozás, illetve a telephely, valamint az egyes munkahelytípusok, illetve munkák tekintetében a biztonságot és az egészséget érintő kockázatokról, valamint a véd- és megelőző intézkedésekről;

- b) a 8. cikk (2) bekezdése szerinti intézkedésekről.

(2) A munkáltató megfelelő intézkedéseket tesz, hogy valamely külső vállalkozásnak, illetve telephelynek a munkáltató vállalkozásában, illetve telephelyén foglalkoztatott munkavállalóinak munkáltatói a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően megfelelő tájékoztatást kapjanak az (1) bekezdés a) és b) pontjában említettekről, amely tájékoztatást a kérdéses munkavállalóknak is biztosítani kell.

(3) A munkáltató megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó munkavállalók, vagy a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó képviselők feladatuk ellátása érdekében és a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően hozzáférhessenek:

- a) a 9. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett kockázatértékeléshez és védintézkedésekhez;

- b) a 9. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett listához és jelentésekhez;
- c) a véd- és megelőző intézkedésekből, valamint a biztonságért és az egészségért felelős felügyeleti szervektől és testületektől származó információhoz.

11. cikk

Konzultáció a munkavállalókkal és a munkavállalók részvétele

(1) A munkáltatók konzultálnak a munkavállalókkal, illetve képviselőikkel, és lehetővé teszik, hogy azok részt vehessenek minden, a munkahelyi biztonságra és egészségre vonatkozó kérdéssel kapcsolatos vitában.

Ez feltételezi:

- a munkavállalókkal való konzultációt;
- a munkavállalók, illetve képviselőik javaslattételi jogát;
- a nemzeti jogszabályok, illetve gyakorlat szerinti kiegyensúlyozott részvételt.

(2) A munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó munkavállalók vagy képviselők részvételének kiegyensúlyozottnak kell lennie a nemzeti jogszabályok, illetve gyakorlat szerint, vagy velük a munkáltatónak előzetesen és kellő időben konzultációt kell folytatnia az alábbiak tekintetében:

- a) minden olyan intézkedés, amely alapvetően érintheti a biztonságot és az egészséget;
- b) a munkavállalóknak a 7. cikk (1) bekezdésében és a 8. cikk (2) bekezdésében említett kijelölése, és a 7. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek;
- c) a 9. cikk (1) bekezdésében és a 10. cikkben említett információ;
- d) a vállalkozáson, illetve telephelyen kívüli szakértők (szolgáltatók vagy személyek) szükség szerinti igénybevétele a 7. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;
- e) a 12. cikkben említett oktatás megtervezése és megszervezése.

(3) A munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó képviselőknek jogukban áll megkérni a munkáltatót a megfelelő intézkedések megtételére, és hozzá javaslatokat benyújtani a munkavállalókat fenyegető veszélyek mérséklése, illetve a veszélyforrások eltávolítása céljából.

(4) A (2) bekezdésben említett munkavállalókat és a (2) és (3) bekezdésben említett képviselőket nem érheti hátrány a (2) és (3) bekezdésben említett tevékenységük miatt.

(5) A munkáltatóknak a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó képviselőket fizetésük fenntartásával megfelelő ideig fel kell menteniük a munkavégzés alól, és rendelkezésükre kell bocsátaniuk a szükséges eszközöket ahhoz, hogy e képviselők gyakorolhassák az ebből az irányelvől fakadó jogaikat és feladataikat.

(6) A munkavállalók, illetve képviselőik a nemzeti jogszabályok, illetve gyakorlat szerint a munkahelyi biztonság- és egészségvédelemért felelős hatóságokhoz folyamodhatnak, ha úgy vélik, hogy a munkáltató által megtett intézkedések és alkalmazott eszközök nem megfelelőek a munkahelyi biztonság és egészségvédelem biztosításához.

A munkavállalók képviselőinek lehetőséget kell adni arra, hogy az illetékes hatóságok által végzett munkahelyi ellenőrzés során közöljék észrevételeiket.

12. cikk

A munkavállalók oktatása

(1) A munkáltató gondoskodik arról, hogy minden munkavállaló megfelelő biztonsági és egészségvédelmi oktatásban részesüljön, különösen tájékoztatás és a munkahelyére vagy a munkájára jellemző utasítás formájában:

- a munkába állásakor;
- a munkahely vagy a munkakör megváltoztatása esetén;
- új munkaeszköz bevezetése vagy a munkaeszköz változása esetén;
- új technológia bevezetése esetén.

Az oktatás:

- igazodik az új vagy megváltozott kockázatokhoz, és
- szükség esetén időszakosan ismétlődik.

(2) A munkáltató biztosítja, hogy a külső vállalkozásoknak, illetve telephelyeknek a munkáltató vállalkozásában, illetve telephelyén foglalkoztatott munkavállalói ténylegesen megkapják a vállalkozásban, illetve a telephelyen folytatott tevékenység ideje alatt az egészséget és a biztonságot érintő kockázatokkal kapcsolatos megfelelő oktatást.

(3) A munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó képviselők jogosultak megfelelő oktatásra.

(4) Az (1) és a (3) bekezdésben említett oktatás költsége nem terhelheti a munkavállalót, vagy a munkavállalók képviselőit.

Az (1) bekezdésben említett oktatásra munkaidőben kerül sor.

IV. SZAKASZ

VEGYES RENDELKEZÉSEK

Az (3) bekezdésben említett oktatásra munkaidőben, vagy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően, a vállalkozáson, illetve a településen belül vagy kívül kerül sor.

14. cikk

Egészségügyi felülvizsgálat

(1) Annak biztosítására, hogy a munkavállalókat a munkahelyi egészséget és biztonságot érintő kockázatoknak megfelelő egészségügyi felülvizsgálatnak vessék alá, a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelő intézkedéseket kell bevezetni.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseknek lehetővé kell tenniük, hogy minden ezt igénylő munkavállaló rendszeres időközönként egészségügyi felülvizsgálatnak vethesse alá magát.

(3) Az egészségügyi felülvizsgálat a nemzeti egészségügyi ellátó rendszer keretein belül is megvalósulhat.

15. cikk

Kockázati csoportok

A kockázati tényezőknek különösen kitett csoportokba tartozókat védeni kell a kifejezetten őket érintő veszélyektől.

16. cikk

Egyedi irányelvek – Módosítások

Az irányelv általános alkalmazási köre

(1) A Tanács a Szerződés 118a. cikke alapján a Bizottság javaslatára egyedi irányelveket fogad el, többek között a mellékletben felsorolt területeken.

(2) Ez az irányelv, valamint – a 17. cikkben említett technikai kiigazítással kapcsolatos eljárás sérelme nélkül – az egyedi irányelvek módosíthatók a Szerződés 118a. cikkében előírt eljárásnak megfelelően.

(3) Ennek az irányelvnek a rendelkezései teljes mértékben alkalmazandók az egyedi irányelvek által érintett minden területen, az egyedi irányelvekben foglalt szigorúbb, illetve különös rendelkezések sérelme nélkül.

17. cikk

Bizottság

(1) Az egyedi irányelveknek a 16. cikk (1) bekezdésében előírt tisztán technikai kiigazításához, amelyhez figyelembe kell venni:

III. SZAKASZ

A MUNKAVÁLLALÓK KÖTELEZETTSÉGEI

13. cikk

(1) Minden munkavállaló kötelessége, hogy az oktatás és a munkáltató által adott utasítások szerint a lehető legnagyobb mértékben vigyázzon a saját, és a munka során elkövetett cselekedetei vagy mulasztásai által érintett más személyek biztonságára és egészségére.

(2) Ebből a célból a munkavállalóknak különösen az oktatás és a munkáltató által adott utasítások szerint:

- megfelelően kell használniuk a gépeket, készülékeket, szerszámokat, veszélyes anyagokat, szállítóeszközöket és egyéb eszközöket;
- megfelelően kell használniuk a részükre rendelkezésre bocsátott egyéni védőeszközt, és azt használat után a megfelelő helyre vissza kell vinniük;
- tartózkodniuk kell a–például gépekbe, készülékekbe, szerszámokba, a gyárba és az épületekbe szerelt-biztonsági készülékek önkényes kikapcsolásától, átalakításától vagy elmozdításától, és az ilyen biztonsági készülékeket megfelelően kell használniuk;
- azonnal tájékoztatniuk kell a munkáltatót, illetve a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó munkavállalókat minden olyan helyzetről, amellyel kapcsolatban okkal feltételezhetik, hogy az súlyos és közvetlen veszélyt jelent a biztonságra és az egészségre, valamint a védelmi rendszer minden hiányosságáról;
- együttműködnek a nemzeti gyakorlat szerint a munkáltatóval, illetve a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó munkavállalókkal mindaddig, amíg ez szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság által a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének védelmére előírt bármilyen feladatot vagy követelményt el lehessen végezni vagy teljesíteni lehessen;
- együttműködnek a nemzeti gyakorlat szerint a munkáltatóval, illetve a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének különleges feladatát ellátó munkavállalókkal mindaddig, amíg ez szükséges ahhoz, hogy a munkáltató biztosíthassa a munkakörnyezet és a munkafeltételek biztonságát, és azt, hogy azok a munkavállalók tevékenységi körében ne veszélyeztessék a biztonságot és az egészséget.

- az irányelvek elfogadását a műszaki harmonizáció és szabványosítás terén, illetve
- a műszaki fejlődést, a nemzetközi szabályozások vagy előírások változásait és az új felfedezéseket,

a Bizottságot egy bizottság segíti, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, elnöke a Bizottság egy képviselője.

(2) A Bizottság képviselője benyújtja a bizottságnak a meghozandó intézkedések tervezetét.

A bizottság véleményezi a tervezetet az elnök által az ügy sürgősségének megfelelően megállapított határidőn belül.

A véleményt a Szerződés 148. cikke (2) bekezdésében meghatározott többség mondja ki olyan döntések esetében, amelyeket a Bizottság javaslata alapján a Tanácsnak kell elfogadnia.

A bizottságon belül a tagállamok képviselőinek szavazatait a fent említett cikkben meghatározott módon súlyozzák. Az elnök nem szavaz.

(3) A Bizottság elfogadja a tervezett intézkedéseket, ha azok megfelelnek a bizottság véleményének.

Ha a tervezett intézkedések nem felelnek meg a bizottság véleményének, vagy ha a véleményezés nem történt meg, a Bizottság haladéktalanul javaslatot tesz a Tanácsnak a meghozandó intézkedésekre. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a hozzá való fordulást követő három hónapon belül a Tanács nem határoz, a Bizottság elfogadja a javasolt intézkedéseket.

18. cikk

Záró rendelkezések

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1992. december 31-ig megfeleljenek.

Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területeken fogadtak vagy fogadnak el.

(3) A tagállamok ötévente jelentést tesznek a Bizottságnak ezen irányelv rendelkezéseinek gyakorlati végrehajtásáról, jelezve a munkáltatók és a munkavállalók álláspontjait.

A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Gazdasági és Szociális Bizottságot és a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottságot.

(4) A Bizottság az (1)–(3) bekezdés figyelembevételével időszakonként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról.

19. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1989. június 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. CHAVES GONZALES

MELLÉKLET

A 16. cikk (1) bekezdésében említett területek listája

- Munkahelyek;
 - Munkaeszközök;
 - Egyéni védőeszközök;
 - Képernyő előtt végzett munka;
 - Kézi rakodás, amely hátsérülés veszélyével jár;
 - Időszakos vagy helyileg változó munkahelyek;
 - Halászat és mezőgazdaság.
-